dr. sc. Tomislav Galović, doc.
Odsjek za povijest
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Branko Fučić (1920. – 1999.)
Ususret 100. godišnjici rođenja

Branko Fučić kao student
Mudroslovnog fakulteta
Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu

Rođen 8. rujna 1920. godine u Bogovićima od majke Marijane (rođ. Povitzer), domaćice, i oca Šime, učitelja, Branko je Fučić prve korake učinio na dubašljanskom tlu, odnosno kako je jednom prilikom rekao: „Vaš sam srcem i zavičajem jer sam rođen ovdje, među vama, u Dubašnici, tu u Bogovićima, u kući kraj škole – jer sam u Dubašnici otvorio oči i oblikovao sebi prvu sliku svijeta." Ubrzo je dobio prvog brata Mladena, no zbog očevog službenog premještaja obitelj 1922. napušta otok Krk i odlazi u Generalski Stol. Branku i Mladenu uskoro se pridružuje i brat Drago, treće dijete Fučićevih. Spletom okolnosti, dakako, opet po očevom novom mjestu službovanja, ali ovoga puta uistinu vrlo dobrog, obitelj se 1927. seli u Zagreb. Tako u glavnom hrvatskom gradu i crkvenoj prijestolnici Branko Fučić otpočinje svoje osnovno školovanje koje će nastaviti u zagrebačkoj Četvrtoj gornjogradskoj gimnaziji. Nakon maturiranja 1938. godine odlučuje svoje daljnje obrazovanje nastaviti na Umjetničkoj

akademiji u Zagrebu, no tu se, jednostavno rečeno, nije snašao. Prekinuvši taj studij upisuje se 1939. godine na Mudroslovni fakultet (današnji Filozofski fakultet) Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu na kojem stječe diplomu 10. ožujka 1944. godine iz *Grupe za Poviest umjetnosti i kulture (XXV – dvadeset i pete)*, tj. skupine predmeta – razdio A (prvi stručni predmet): *Poviest umjetnosti i kulture s klasičnom arheologijom*; razdio B (drugi stručni predmet): *Hrvatska poviest*; i razdio C (pomoćni predmet): *Obća poviest i Talijanski jezik*. Kao zanimljivost navedimo da su mu *klauzurni ispiti* bili na temu Rembrandt (*Poviest umjetnosti*) i Hrvatska vojska u vrijeme narodnih vladara (*Hrvatska poviest*).

Još kao apsolvent započinje raditi, no u stalni radni odnos stupa 1945. godine, prvo kao zaposlenik Konzervatorskog zavoda u Zagrebu od 1945. do 1946. godine. Od 1946. pak do 1947. godine radi u novoosnovanom Konzervatorskom zavodu za Istru, Gorski kotar i Hrvatsko primorje sa sjedištem u Rijeci. Zatim odlazi na odsluženje vojnoga roka u Sloveniju. Nakon završetka istoga, od 1949. postaje zaposlenik Jugoslavenske (današnje Hrvatske) akademije znanosti i umjetnosti u njezinim institutima/kabinetima/zavodima u Zagrebu i Rijeci (jedno vrijeme čak i u Splitu), ali većinu radnog staža službeno s radnim mjestom u Rijeci gdje na koncu i dočekuje zasluženu mirovinu 1990. godine.

Doktorirao je 1965. godine na Filozofskom fakultetu u Ljubljani obranivši disertaciju *Srednjovjekovno zidno slikarstvo u Istri* (Rijeka – Ljubljana 1964., 550 str.) pod mentorstvom istaknutog slovenskog kunsthistoričara, profesora Francea Stelèa s kojim je ostvario zavidnu suradnju koja je kasnije prerasla u prijateljstvo.

Branko Fučić rano je počeo pisati i objavljivati. U početku su to bile uglavnom pjesme od kojih su neke i objavljene (pod pseudonimom Toni Tinov). Prvu pjesmu je objavio u travnju 1936. u časopisu *Mali Istranin*. Pjesama je zastupljen u *Lirici hrvatskih sveučilištaraca*, objavljenoj u Zagrebu 1939., te u antologiji hrvatske lirike prevedene na talijanski jezik pod naslovom *Il melograno. Lirica Croata contemporanea* koju je priredio Luigi Salvini u Zagrebu ratne 1942. godine. Zasad, prvi poznati, stručni rad napisao je 1941. u ilustriranom časopisu za hrvatsku porodicu *Obitelj* (ur. Josip Andrić i Kuzma Moskatelo), a tiče se likovne izložbe keramičkih radova Blanke Dužanec.

Od njegovih najznačajnijih, za života tiskanih, djela ističemo: *Istarske freske* (1963.), koautorstvo u *Leksikonu ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva* (1979., ^{2}1985., ^{3}1990.), *Glagoljski natpisi* (1982.), *Apsyrtides. Kulturno-povijesni putopis po otočju Cresa i Lošinja* (1990., ^{2}1995., na više jezika), *Vincent iz Kastva* (1992., na više jezika) i *Terra incognita* (1997., ^{2}1998.).

Korpus glagoljskih natpisa i grafita obrađen je u Fučićevoj kapitalnoj knjizi, katalogu *Glagoljski natpisi*. Za to je djelo akademik Stjepan Damjanović godine 2011. zapisao sljedeće: „Branko Fučić najpoznatiji je i najuspješniji istraživač hrvatske glagoljične epigrafike. Njegova knjiga *Glagoljski natpisi* iz 1982. godine na 420 stranica velikoga formata nudi opis preko tisuću glagoljskih natpisa i grafita. Kada se pojavila, knjiga je bila kulturni događaj, ali, što je još važnije, bitno je utjecala da mlađi istraživači i šira kulturna javnost prihvate istinu da glagoljica nije samo pismo koje se nalazilo u knjigama na oltaru, nego pismo kojim je srednjovjekovni čovjek na nekim hrvatskim prostorima

iskazivao sve svoje kulturne potrebe. (…) Od pojave Fučićeve knjige prošlo je više od četvrt stoljeća i bilo bi zanimljivo istražiti koliko je ona utjecala na druge istraživače. No i bez preciznih podataka o tome možemo sa sigurnošću reći da je ona dala nov zamah istraživanju hrvatskoga glagoljaštva i da su Fučićeva gledišta proširila obzor mlađim autorima koji su počeli voditi računa o spoznajama do kojih je on došao i koristiti se materijalom koji je on pronašao, ustavio, prezentirao (…)."

Za svoj znanstveni i stručni rad na polju hrvatske povijesti umjetnosti, kulture i glagoljizma dobio je brojna priznanja i nagrade (republičke, gradske, potom od pojedinih društava). Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je 1983. Vitezom komendatorom reda sv. Grgura Velikog (*Eques commendator Ordinis Sancti Gregorii Magni*), a Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu dodijelio mu je 1986. godine počasni doktorat teologije, odnosno od 11. ožujka 1996. on je počasni doktor Sveučilišta u Zagrebu (kao što je to bio npr. prof. Vjekoslav Štefanić) jer je te godine nakon dugo vremena nepravde Katolički bogoslovni fakultet ušao u sastav zagrebačkog Sveučilišta. Za *Glagoljske natpise* i ukupan rad na polju srednjovjekovnog zidnog slikarstva, ikonografije i epigrafike uručena mu je 1985. prestižna Herderova nagrada Bečkog sveučilišta.

Od 1991. redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, a od 1989. dopisni član Slovenske akademije znanosti i umjetnosti u Ljubljani.

***

Ime, pak, rodne Dubašnice Branko Fučič posebno je promovirao preko knjižice recepata (njegove pseudotekstologije) naslovljene *Gaštronomija grišnoga fra Karla z Dubašnice* (1996., [2]1997.) u kojoj se sakrio iza imena fra Karla, ali i odao na kraju *Gaštronomije* riječima zapisanim glagoljskim pismom: *Se esam az grišni diak Branko pridivkom Fučić*.

Mario Samsa vodio je 1996. godine zanimljiv razgovor s Brankom Fučićem koji je potom objavljen u *Sušačkoj reviji*. Ovdje donosimo dio koji se odnosi na njegovu *Gaštronomiju* i Porat:

Mi Vas poznajemo kao pisca znanstvenih djela i eseja pa i pjesama: Zašto ste najednom „pali" na pisanje kuharice?

> Mislite na „Gaštronomiju"? Da, to je naoko kuharica po kojoj možete i Vi kuhati. I ja iz hobija kuham, možda i bolje od mnogih žena. U knjizi su i neki moji vlastiti recepti kao onaj o punjenoj kokoši. Ali moj tekst morate čitati i između redaka, a medu redcima su mirisi moga djetinjstva, mile uspomene na moje najmlađe dane, sjećanja na moju baku, na Boduliju i na domaće fratre-glagoljaše na Portu, gdje sam za ljetnih ferija s roditeljima i braćom proveo najljepše dane u životu.
>
> Oblik kuharice je same literarni oblik. Mogao sam isto tako upotrijebiti, recimo, izmišljeni dnevnik ili fiktivna pisma, epistolarij. Shvatite da sam prvenstveno pisac, a pisac slobodno bira sadržaje i oblike svojih tekstova.

Rukopisi imaju svoju sudbinu. Nikada ni jedan tekst nisam napisao u tako kratko vrijeme, u jednom dahu. U tri dana i dvije noći. U prvoj verziji moja je čakavština bila najsličnija vrbničkom govoru. A onda sam sâm sebi namjestio zamku. Nehotice.

Za ručkom u Njivicama pričao sam o još svježem rukopisu Ivici Lesici, poznatom ugostitelju. Pristao je biti izdavač „Gaštronomije" i objaviti je povodom tridesete godišnjice svog modernog restauranta. Tada sam odlučio knjižicu nasloviti *Gaštronomija grišnoga fra Karla z Dubašnice*, jer sam ja taj grišnik i rođen sam u Dubašnici. „E, ali u tekstu nije dubašljanski dijalekat" – prigovorio mi je Lesica i Boduli kojima je dao rukopis na čitanje. Sad sam ja morao tekst „dubašljanizirati". Ne mogu se maknuti iz kuće jer mi je žena teško bolesna, ne mogu otputovati u Dubašnicu, pa sam sve morao obaviti telefonom. Našao sam dva pametna domaća prijatelja, Dubašljana, koji su mi preko telefona sve „dubašljanizirali": Vinko Barbiš i Tino Šabalja. Od srca im hvala!

*U **Gaštronomiju** je ugrađen dio Fučićeva neposrednog životnog iskustva od najranijeg djetinjstva do danas:*

Sigurno. Recimo ono – provat s malim prstom kokoši da li ima jaje. Meni je danas jaje najjeftinija stvar, jaje je industrijski proizvod. U mojoj mladosti jaje je još bila dragocjenost. Kasnije su mi pričali ljudi: „Svi smo mi provivali z malin prston". Tako si morao postupiti ako imaš nekoliko kokoši, a želiš znati koja će ti snijeti jaje i koliko jaja imaš danas na raspolaganju. To je bila praksa i moje none. Ja je vidim jednoga dana kako uzimlje kokošicu pod pazuho pa joj riva prstić v rit (ona je govorila omišaljskim dijalektom, „perst"). Poslije toga ne pere ruke, a meni drobi kruh u kafe, a mojoj mami govori: „Mali će ti umrit, mali nima apetita!" A ja još vidim žmigavu guzicu kokošju i nonin prst koji kiselo vonja... Medu fratrima na Portu kuhari su bili braća laici. Nikada fratri nisu imali ženske u samostanu. Svi ti fra Stanki, fra Roki, to su bili sve črnjaroli Dalmatinci sa sraštenim crnim obrvama, plavim obrazima, jer kada su se brijali korijeni dlaka ispod kože davali su plavu boju obrazima. Rutava prsa. Ali, kuhali su fenomenalno, veliki meštri od kuhinje. Danas su fratarske kuhinje supermoderne. A ja se sjećam portanskog samostana s ognjišćem, s napom. To je ognjišće bilo kao igralište ogromno. Vonj, miris dima! Palili bi osušenu javoriku, lovor. Altroke tamjan! Cijelo moje djetinjstvo i najljepši moji dani provedeni na ferijama na Portu su tu, nisu važni recepti.

Važni su mirisi moga djetinjstva, mirisi Bodulije, portreti fratara i duša seoskog svijeta.

Počeo sam dolaziti na Porat od prvih razreda gimnazije, to bi danas bilo od četvrtog, petog razreda osmoljetke. Svo vrijeme niže gimnazije pa do rata. Rat nas je spriječio da dolazimo dolje. Ja i sada na Porat dolazim kao na hodočašće u Svetu zemlju. Idem u potragu za izgubljenim vremenom.

Posebnu privlačnost knjizi daju ilustracije. Iz ***Gaštronomije*** *prepisujemo (str. 46.) o izvoru iz kojega su korišteni predlošci za crteže: "Ilustracija kalendara u hrvatsko-glagoljskom misalu iz Berma u Istri (Ljubljana, NUK C 162). Misal je godine 1425. napisao* ***Bartol iz Krbave.*** *Minijature prikazuju seoski život, seljačko ruho i težačke alate, mjesečne alate, mjesečne radove i narodne običaje tijekom godine." Pitamo o prilikama kada je Bartol iz Krbave pisao knjige:*

> Knjiga je bila skupa prije Guttenbergovog iznašašća tiskanja pomičnim slovima, koje je pojeftinilo i pojednostavilo tiskanje, tako da se istovremeno može dobiti velik broj istovjetnih primjeraka. Knjiga je bila unikat jer se radila rukom. Pogotovo su skupe bile bogoslužne knjige, misali, brevijari. Bogatije ukrašene rukopisne knjige sadrže i minijature. One ilustriraju, ali i upozoravaju o čemu se radi u tekstu.
>
> Medu našim ljudima koji su proizvodili rukom pisane knjige, dakle unikate, bilo je pisara koji nisu bili popi i fratri, nego su bili laici, profesionalci koji su svoje familije hranili svojim radom. Oni su pogađali posao. Imao je točno određenu cijenu koliko što košta. Jedan od takvih bio je i *Bartol iz Krbave*. Lika, Krbava, to je prije turskih osvajanja bio jedan od naših najkulturnijih krajeva. Najljepši i najplemenitiji glagoljski kodeksi dolaze nam iz Like. Lika je danas vukojebina, ali u srednjem vijeku nije bila. *Knez Novak*, čovjek s dvora ugarsko-hrvatskih kraljeva, vitez, zlatom opasan, u svom gradu Ostrovici kao amater piše glagoljske knjige i boji inicijale, čak i zlato upotrebljava. Mi bismo morali korigirati naše mišljenje kako je to siromašćina, da su to primitivci. To je jedna visoka i rafinirana kultura. Dakle, jedan od tih pisaca-laika je i Bartol iz Krbave. Među njegovim produktima ima nekoliko misala i brevijara, a jedan je i misal iz Berma koji je sada u Ljubljani, u Nacionalnoj biblioteci. U njemu su minijature, pojedini sveci svečići, ali i minijature kalendara, koje prikazuju radove u pojedinim mjesecima. Ja sam te minijature kalendara preveo u crno-bijelu grafiku i stavio ih u *Gaštronomiju*, umjesto da je ilustriran nekakvim blesavim puranima, mrkvicom, hranom. To su divne stvari, jer one zapravo opisuju radove po pojedinim mjesecima, što ima i svoje duboko teološko značenje. Mi rad posvećujemo Bogu i sebe posvećujemo radom – to je temeljna ideja. Taj je rad ilustracija mjeseci, ne po tome koje rožice rastu, nego po tome što ljudi delaju kroz pojedine mjesece, kako je naš rad raspoređen i vezan uz godišnji ciklus. Tako imate, recimo, u studenom sličicu čovjeka koji kolje prasca, sa sikiricom ga mora najprije zatući. Mora ga omamiti prije nego ga raspori. U siječnju se starac grije na ognjišću, zima je, hladno je. U veljači mladić obrezuje lozu. U ožujku težak okopava vinograd. U rujnu se bere grožđe. U listopadu seljak ore za zimsku sjetvu. Ovo u prosincu je najzanimljivije. Vrijeme je pučke koledve, izabrani su kralj i kraljica i goste se dok im nad glavom vise kobasice. To su, dakle,

narodni običaji. Eto, time sam ja ilustrirao *Gaštronomiju* i mislim da je to dosta apartno. Mislim da izdanje *Gaštronomije* grafički dobro izgleda. Korice i sve stranice podložio sam narančasto-oker bojom koja podsjeća na stari papir, na pergamenu, a ne oponaša je doslovce. Na korice sam mogao staviti prava tiskarska slova, ali ne, htio sam da cijela stvar odiše na rukopis, pa sam ih hotimice malo nespretno nacrtao rukom. Sada ću, u subotu, imati promociju u Njivicama. (Bila je to subota, 27. srpnja 1996., nekoliko dana nakon što smo razgovarali s dr. Fučićem, op. a.)

Izmislio sam da je *Gaštronomiju* napisao fra Karlo z Dubašnice, samostanski kuhar. Slava toj braći laicima u samostanskim kuhinjama moje mladosti! To su bili kogi da se pita! Htio sam ih u knjizi portretirati, oslikavati njihove duše, njihove psihologije, disati da u knjizi diše sav onaj moj „piccolo mondo antico". Fratri kuhari nisu imali ure na ruci. Protjecanje vremena pri kuhanju mjerili su duljinom pojedinih molitava. Nisu imali ni hladnjaka. Hladnjak im je bila hladovina u konobama". („Književna kuhinja Branka Fučića" – razgovarao Mario Samsa, *Sušačka revija* IV/16 (1996), str. 9-11).

***

Idejni začetnik i tvorac glagoljskog lapidarija u Portu na otoku Krku je Branko Fučić. Lapidarij je izradio sa svojim bratom Dragom, uz pomoć franjevaca trećoredaca i Portana. Postavljen je 1990. godine, a nalazi se u Portu, u samostanskom kompleksu sv. Marije Magdalene franjevaca trećoredaca glagoljaša. (Inače, Branko Fučić je, s bratom Dragom, prvi glagoljski lapidarij izradio i postavio 1984. godine u istarskom selu Bernobići. Sastavni je dio *Aleje glagoljaša* koja se proteže od Roča do Huma. Autor je i još nekoliko lapidarija ili sličnih zbirki.) Taj otvoreni kameni muzej čine odljevi nekoliko najvrjednijih i najznačajnijih hrvatskih epigrafskih spomenika pisanih glagoljicom. Redom su to: *Plominski natpis*, *Kninski ulomak*, *Krčki natpis*, *Valunska ploča*, *Bašćanska ploča*, *Supetarski ulomak*, *Grdoselski ulomak*, *Plastovski ulomak*, *Senjska ploča*, *Reljef sv. Martina iz Senja*, *Natpis iz Osora*, *Kustodija iz Vrha*, *Kameni držak iz Huma* i *Kamenica za blagoslovljenu vodu iz Mošćenica*. Također je tiskana i prigodna knjižica: *Porat – samostan sv. Marije Magdalene. Glagoljski lapidarij* (1991.). Tako je glagoljica, koja je stoljećima odzvanjala ovim samostanom i crkvom, dobila upravo na tome sakralnom prostoru svoj trajni spomenik.

Od 1992. do 1994. emitirana je na Radio Rijeci emisija *Terra incognita* i to svake subote. B. Fučić je kao autor, a pod palicom urednice emisije Ljiljane Jerkić: „…govorio o novim temama iz povijesti, koje je otkrivao skitajući se Istrom, kvarnerskim otocima i Primorjem te pretražujući arhive u Veneciji i domovini. Emisiju je realizirao u maniri ležernoga, duhovitog pripovjedača, često i u dijalektu, što je pridonosilo popularizaciji povijesti." Kao rezultat te emisije Fučić je 1997. godine objavio svoju najpopularniju knjigu *Terra incognita*.

***

Branko Fučić preminuo je u nedjelju, 31. siječnja 1999. godine u Rijeci. Pokopan je sutradan, i to prema vlastitoj želji na starom groblju sv. Apolinara u Dubašljanskom polju.

Koncem 1998. javio se Branko Fučić u novom općinskom glasilu Malinske-Dubašnice *Naši zvoni* u formi razgovora što ga je vodio s Antonom Žgombićem. U tome tekstu ponovno je istaknuta velika Fučićeva ljubav prema rodnom kraju, kao i želja gdje da mu bude posljednje počivalište i to ni manje ni više nego i s crtežom svega toga, tj. starog groblja sv. Apolinara u Dubašljanskom polju („Akademik Branko Fučić: Moje je srce u Portu" – razgovarao Anton Žgombić, *Naši zvoni* I/4 (1998), str. 12-13.).

Nekoliko mjeseci nakon Fučićeve smrti organizirana je u Bogovićima, u župskoj dvorani, od 18. do 25. srpnja 1999., izložba uz blagdan sv. Apolinara, zaštitnika župe Dubašnica i Dan Općine Malinska-Dubašnica. Izložba je nosila naslov *Akademiku Branku Fučiću u spomen*. Izložbu je organizirao i popratni deplijan napisao tadašnji župnik Ivan Brusić, a na otvorenju svečanosti nadahnuto je govorio Fučićev prijatelj mons. Nikola Radić.

U kapeli sv. Nikole u Malinskoj, 18. svibnja 2001., predstavljena je vrijedna i zanimljiva monografija Josipa Žgaljića o životu i djelu Branka Fučića simbolički naslovljena *Branko Fučić. Od Dubašnice do Dubašnice* (2001.). Godine 2003. postavljena je spomen-ploča u Bogovićima na rodnoj kući Branka Fučića, a prije nekog vremena imenovana je i jedna ulica u Općini Malinska-Dubašnica po njemu. Spomen-ploča je sljedećeg sadržaja:

> „U OVOJ SE KUĆI RODIO BRANKO FUČIĆ (1920 – 1999) AKADEMIK POVJESNIČAR UMJETNOSTI I KULTURE, STRUČNJAK ZA SREDNJOVJEKOVNO ZIDNO SLIKARSTVO I GLAGOLIZAM, DR. H. C. TEOLOGIJE. OPĆINA MALINSKA-DUBAŠNICA 2003".

Na ploči je ime Branka Fučića ispisano i glagoljicom, a njegov portret izliven je u bronci. Ploča i portret rad je akademskog kipara Željka Zime.

Nakon smrti Branka Fučića tiskano je još nekoliko njegovih knjiga i radova. Tako je 1999. godine u Londonu tiskana Fučićeva knjiga, koja je u Hrvatskoj gotovo nepoznata, *Croatian Glagolitic Epigraphy*. Objavio ju je engleski izdavač Stephen Osborne (London 1999., IV + 43 str., format: 23 x 17 cm). Radi se o engleskom prijevodu, preradi (skraćivanju) i dopuni (novopronađenim natpisima) studije *Glagoljska epigrafika* iz 1981./1982. godine. Te su godine tiskane u Zagrebu i *Fraške* u izdanju Kršćanske sadašnjosti u Zagrebu koje su iduće godine doživjele i svoje drugo izdanje (2000.). Iste je godine objavljena i knjiga *Majstor Albert iz Konstanza u Brseču, Jesenoviku, Lovranu, Pazu i Plominu* (izdanje Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu i Udruge Jenio Sisolski – Brseč, Zagreb – Brseč, 2000.), te četvrto, a 2006. godine i peto izdanje već kultnog *Leksikona ikonografije liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva*. Knjiga *Terra incognita* čije je prvo izdanje tiskano 1997., reprintirano je 1998., a 2001. dobilo je i svoje treće izdanje u zagrebačkoj Kršćanskoj sadašnjosti. U 2002. godini nakladnik „Josip Turčinović" iz Pazina

u svojoj seriji *Istarska baština* (knjiga 6.) i Državni arhiv u Pazinu objavljuju *Grdoselsku kroniku (O 350. obljetnici rođenja njenog začetnika Vinka Pikota i 300. obljetnici njegove oporuke)* koju je priredio i bilješkama popratio Dragutin Domšić, a transkripciju i prijevod s talijanskog jezika učinio Branko Fučić. Tu se radi o prijevodu, prijepisu i preslici izvornog teksta djela *Quaderno di Gordosella*, čiji je izvorni tekst Fučić prvotno objavio u *Vjesniku istarskog arhiva* (1994.). No, ovo što smo naveli nije i sve što nam dolazi iz Fučićeva pera, tu su još i članci u kapitalnoj višejezičnoj ediciji *Hrvatska i Europa,* I. i II. svezak, potom njegove pjesme (1937. – 1943.) u *Književnoj Rijeci – časopisu za književnost i književne prosudbe* (2001.), kao i drugi članci (npr. o Ivanu Črnčiću, potom oni u *Istarskoj Danici* i dr.).

I danas, iako Fučića više nema među nama, njegova pisana riječ privlači i mlade i stare, i stručnjake i ljubitelje hrvatske povijesti i kulture te zavičajne povijesti. Ta je činjenica iznova posvjedočena u Zagrebu na predstavljanju knjige *Iz istarske spomeničke baštine* koja je kao zbornik izabranih Fučićevih članaka priređena od strane njegovog kolege i prijatelja Josipa Bratulića. Prvi svezak ove knjige objavila je Matica hrvatska u Zagrebu 2006., u svojoj biblioteci *Redovitih izdanja za članstvo*, a drugi 2007. godine.

Dana 31. siječnja 2007. godine svečano je obilježena osma godišnjica smrti Branka Fučića. Cjelokupni program bio je naslovljen: *Akademiku Branku Fučiću u spomen (1920. – 1999.) / Dubašnica 31. siječnja 1999. – 2007.* s pozivom „da se pridružite slavljeničkom skupu 31. siječnja 2007." kojim će Dubašnica „prigodnim programom obilježiti osmu obljetnicu prelaska u vječnost akademika Branka Fučića (potom Fučićevo ime napisano glagoljicom – op. a.) (1999. – 2007.) svoga časnog sina". Valja napomenuti da je *Svečana akademija* u Bogovićima bila ujedno i prvo, takve vrste uopće, u Hrvatskoj organizirano obilježavanje i svojevrsni prigodni znanstveno-stručni skup Branku Fučiću u čast. No, spomenimo ovdje da je i prije *Svečane akademije* u Bogovićima bilo još jedno okupljanje Fučiću na spomen. Bilo je to prisjećanje na Fučića (i ujedno komemoracija), 22. veljače 1999., znanstvenika koje okuplja *Riječki teološki časopis* ili su okupljeni oko njega. Oni su mu prije svih posvetili cijeli jedan broj svoga časopisa (2/1999). Radovi u njemu bili su zaista raznorodni, a svega njih nekoliko je govorilo o Fučiću. No, svi odreda bili su njemu u čast napisani.

O Branku Fučiću govorilo se i u Buzetu unutar tradicionalnog stručnog okupljanja *Buzetski dani* 2000. godine. Iduće je godine u *Buzetskom zborniku* (sv. 27/2001, str. 171-214) tiskan poseban blok koji je nastao kao rezultat toga okupljanja. Radovi ondje objavljeni govore o životu ili djelu Branka Fučića, a pojedini radovi s različitom tematikom i ondje su mu posvećeni.

Također je i na cresko-lošinjskom arhipelagu bilo obilježavanje i sjećanje na Branka Fučića, a vjerujemo da je sličnih prisjećanja bilo i drugdje, odnosno ondje gdje je svojom nogom i istraživačkim žarom tijekom svoga dugoga znanstveno-stručnoga rada pristupao Branko Fučić.

Na 10. godišnjicu smrti tiskana je njemu u čast spomenica Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, njegova Razreda za likovne umjetnosti, u seriji *Spomenica preminulim akademicima – Branko Fučić 1920. – 1999.*

No, najvažniji događaj zbivao se od 30. siječnja do 1. veljače 2009. godine u Kongresnom centru hotela „Malin" u Malinskoj kada je održan međuna-

rodni i interdisciplinarni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) pod nazivom „*Az grišni diak Branko pridivkom Fučić*“. Skup je realiziran o 10. godišnjici Fučićeve smrti, a s glavnom intencijom prikazivanja njegova životnoga puta i valorizacije znanstvenoga djela.

Skup je organiziran pod pokroviteljstvom Općine Malinska-Dubašnica i suorganizacijom eminentnih institucija iz hrvatske znanosti i kulture: Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, Instituta za povijest umjetnosti u Zagrebu, Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenskog instituta u Zagrebu i Sveučilišne knjižnice u Rijeci. Riječ je o svim institucijama s kojima je Branko Fučić blisko surađivao. Nakon odaslanih upita i poziva za rad na skupu u svojstvu predavača prijavio se vrlo velik broj znanstvenika i kulturnih djelatnika, odnosno akademika, sveučilišnih profesora i stručnjaka različitih profila iz Hrvatske i inozemstva: Rusije, Bugarske, Njemačke, Austrije, Slovenije i Češke. Točnije rečeno, prijavila su se 74 predavača (71 predavanje). Među referentima prednjačili su, što je i razumljivo, slavisti/kroatisti i povjesničari umjetnosti.

Može se sa zadovoljstvom konstatirati da je po broju predavača i predavanja, te ukupnoj organizaciji, skup *Az grišni diak Branko pridivkom Fučić* najveći skup iz društveno-humanističkih znanosti ikad održan na otoku Krku, ali i šire,[1] no skup koji je 2011. godine okrunjen velikim zbornikom radova koji je, spomenimo uzgred, na *17. Sa(n)jmu knjige u Istri – Pulskom festivalu knjige i autora* proglašen „zlatnim zbornikom“ i najljepšom knjigom sajma.

Nekoliko godina kasnije snimljen je i dokumentarni film o Branku Fučiću pod naslovom *Az, Branko pridivkom Fučić* (2016.) u proizvodnji Istra Filma. Scenarist i redatelj je Bernardin Modrić, snimatelj Robert Kalčić, montažer Tin Kowalski, a skladatelj Igor Karlić. Taj je film poetska i kontemplativna priča o najuglednijem hrvatskom istraživaču glagoljice i fresko-slikarstva čija je djelatnost obilježila povijest umjetnosti naših krajeva druge polovice prošloga stoljeća. Fučić je znanstvenik koji nam je tako jednostavno, zanimljivo, slikovito i nadahnuto približio davne ljude, davne događaje i davno vrijeme. Na 4. međunarodnom festivalu arheološkog filma (*International Archaeology Film Festival*) koji se održavao 3. i 4. studenoga 2016. godine u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu *Az, Branko pridivkom Fučić* proglašen je najboljim filmom! Riječ je o međunarodnom festivalu dokumentarnog filma arheologije i kulturne baštine na kome je ovaj puta prikazano 11 filmova iz Hrvatske, Slovenije, Italije, Francuske, Turske, Njemačke i Španjolske. Po sudu stručnog povjerenstva festivala koje je bilo u sastavu: Daniel Rafaelić, Katja Marasović, Veljko Barbieri, Ljubomir Gudelj i Simon John Ryle, ali i po glasovima publike, pobijedio je film *Az, Branko pridivkom Fučić*!

[1] Iste su godine (2009.) u Puli, Raklju i Mutvoranu od 5. do 8. studenog održani 35. „Susreti na dragom kamenu“ – znanstveni skup posvećen književnom, publicističkom i ekonomskom opusu Mije Mirkovića (Mate Balote) te proučavanju gospodarskih, kulturnih i društvenih pitanja Istre u interdisciplinarnom kontekstu. Tako je unutar te manifestacije 7. studenog, na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli, održano nekoliko predavanja u sklopu panela „Istarske freske nakon Fučića“. Idući dan (8. studenog) skup je nastavljen u Mutvoranu također izlaganjima na temu „Istarske freske nakon Fučića“.

***

Dana 31. siječnja 2019. godine navršilo se točno dvadeset godina od smrti Branka Fučića. Tim je povodom bilo nekoliko događanja (npr. antikvarijat Ex libris iz Rijeke u nizu svojih tribina *Kako čitamo grad* organizira predavanje Petra Trinajstića o Branku Fučiću), a HRT – Radio Rijeka odlučio je repризirati emisije *Terra incognita* (svake nedjelje, s početkom od 3. veljače, od 10:45 sati) koje je Fučić realizirao s novinarkom Ljiljanom Jerkić tijekom 1992., 1993. i 1994. godine. Na web stranicama Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu stoji da je Branko Fučić bio „jedan od najuglednijih akademika HAZU-a". Uistinu, bio je veliki hrvatski znanstvenik koji je cijeli svoj radni vijek posvetio temama iz povijesti umjetnosti, slavistike, arheologije, etnologije, ali i književnosti i dr.

Ovdje ćemo ukratko iznijeti nekoliko misli o tome što je učinjeno i što bi danas trebalo učiniti na otoku Krku, ali i kudikamo šire, da ime i značenje Branka Fučića bude preneseno mladim naraštajima i da se zahvalimo tome čovjeku za sve ono što je učinio, ne samo za rodni otok, već za hrvatsku i europsku humanistiku uopće. Kao prvo, tijekom 2019. godine pokrenuta je procedura podizanja spomenika/biste Branku Fučiću u Portu te minimalističko uređenje groba na starom dubašljanskom groblju sv. Apolinara. Svakako bi trebalo pokrenuti inicijativu i izraditi pravilnik za godišnju nagradu otoka Krka za društveno-humanističke znanosti koja bi nosila ime *Branko Fučić*. Iza utemeljenja takve nagrade trebala bi biti Koordinacija grada Krka i općine otoka Krka. Uz to pokrenuti inicijativu i izraditi pravilnik za trogodišnje stipendiranje jednog studenta/studentice s otoka Krka za društveno-humanističke znanosti, za upis i studiranje na doktorskom studiju iz društveno-humanističkih znanosti s temom doktorske disertacije koja mora obrađivati otok Krk. Zatim, dati prijedlog Hrvatskoj pošti da se tiska poštanska marka s likom Branka Fučića povodom 100. obljetnice njegova rođenja i da se odobri Prigodni žig koji bi bio u uporabi na spomendan njegova rođenja 8. rujna 2020. u poštanskom uredu 51511 Malinska. Predložiti Filatelističkom društvu Krk tiskanje Prigodne omotnice s likom Branka Fučića. Pokrenuti proceduru i imenovati Osnovnu školu u Bogovićima imenom: Osnovna škola „Branko Fučić", Bogovići. Pripremiti knjigu *Deskriptivna bibliografija Branka Fučića* (tiskano i u digitalnoj verziji) te mini-monografiju *Fučić: okvir djela – trenutci života*. Najzad, planiralo se, ali se, nažalost, prolongiralo na iduću godinu, u Malinskoj i u drugim krčkim središtima povodom 100. obljetnice rođenja održati međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) pod nazivom *Habemus artificem*!

„Akademik Branko Fučić: Moje je srce u Portu“ – razgovarao Anton Žgombić, *Naši zvoni* I/4 (1998), str. 12-13.

Akademiku Branku Fučiću u spomen (Izložba uz blagdan Sv. Apolinara, zaštitnika župe Dubašnica i Dan općine Malinska-Dubašnica, Dubašnica, Župska dvorana, Dubašljanska 29, Bogovići 18. – 25. srpnja 1999., organizacija izložbe i predgovor kataloga: Ivan BRUSIĆ, župnik), Bogovići: Turistička zajednica općine Malinska-Dubašnica, 1999.

„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić“ – Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / “I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić” – International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999) – Raspored rada i sažetci izlaganja / Schedule of Proceedings and Summaries of Contributions. Priredio / Prepared by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Dubašnica: Općina Malinska-Dubašnica, 2009.

„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić“ – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* – Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., 844 str./pp. (zbornik radova s međunarodnom recenzijom).

AZ, BRANKO PRIDIVKOM FUČIĆ, scenarist i redatelj: Bernardin MODRIĆ, tekst: Branko Fučić, snimatelj: Robert Kalčić, montažer: Tin Kowalski, skladatelj: Igor Karlić, proizvodnja: Istra Film, Rijeka, Hrvatska, 2016., 38 min. – dokumentarni. Premijera održana u četvrtak, 7. travnja 2016. godine u 20 sati.

BADURINA, Anđelko, „Branko, Porat, Istra i ja“, u: *„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić“* – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* – Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., str. 59-62.

BADURINA STIPČEVIĆ, Vesna, „Tri stada za brevijar (Branko Fučić: Vid Omišljanin)“, *Kolo* V/4 (1996), str. 442-443.

BERTOŠA, Miroslav, „In memoriam akademiku Branku Fučiću“, *Vjesnik Državnog arhiva u Rijeci* XLI-XLII (2000), str. 515-516.

BOTICA, Ivan – GALOVIĆ, Tomislav, „Iz rada na cjelokupnoj bibliografiji Branka Fučića“, u: *„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić“* – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* – Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., str. 161-174.

BOZANIĆ, Anton, *Dubašnica – povijesne mijene, drevna župa i iseljenici u New Yorku*, Malinska: Općina Malinska-Dubašnica (izvršni nakladnik Glosa d. o. o. Rijeka), 2014.

BRADANOVIĆ, Marijan, „Tradicija, osnutak i djelovanje konzervatorske službe u Rijeci“, u: *Sveti Vid. Zbornik* 6 (2001), str. 127-146.

BRADANOVIĆ, Marijan, „O nekim specifičnostima zaštite spomenika u Istri polovicom 20. stoljeća i ranim naporima u zaštiti vizura istarskih naselja“, u: *Začetki spomeniške službe v Istri / Gli inizi della tutela dei beni culturali in Istria / Počeci konzervatorske službe u Istri*, ur. / a cura di Deborah ROGOZNICA, Koper / Capodistria: Histria editiones (Histria colloquium IV), 2015., str. 225-242.

BRATULIĆ, Josip, „Prijatelju na spomen: Branko Fučić – in memoriam (1920. – 1999.)“, *Riječki teološki časopis* VII/2 (1999), str. 424-430.

BRATULIĆ, Josip, „Glagoljaš Branko Fučić“, *Književna Rijeka* [6]/1 (2001), str. 27-30.

CEVC, Emilijan, „Branko Fučić (1920 – 1999)“, *Letopis Slovenske akademije znanosti in umetnosti, 50. knjiga – 1999/ The Yearbook of The Slovenian academy of sciences and arts, volume 50/1999* (2000), str. 131-133.

ČUNČIĆ, Marica, „Az grišni diak Branko pridivkom Fučić. Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.). Ur. Tomislav GALOVIĆ. Malinska – Rijeka – Zagreb MMXI.“, *Slovo* 61 (2011), str. 374-383.

DAMJANOVIĆ, Stjepan. „Fučićevi *Glagoljski natpisi*“, u: *„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić”* – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* – Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., str. 63-70.

DUBROVIĆ, Ervin, „Uz desetogodišnjicu odlaska Branka Fučića“, *Sušačka revija* XVII/66/67 (2009), str. 55-60.

FISKOVIĆ, Igor, „Pozdravni govori na otvorenju skupa“, u: *„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić”* – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* – Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., str. 33-34.

FUČIĆ, Branko, „Izvještaj o putu po Istri 1949. godine (Labinski kotar i Kras)“, *Ljetopis Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti za godine 1949. – 1950.* 57 (1953), str. 67-140 + 10 tab.

FUČIĆ, Branko, *Istarske freske*, Zagreb: Zora (Umjetnički spomenici Jugoslavije), 1963.

FUČIĆ, Branko, *Glagoljski natpisi*, Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti (Djela JAZU, knj. 57), 1982.

FUČIĆ, Branko, *Glagoljska epigrafika: kulturno-historijski vidovi*, Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 1982.

FUČIĆ, Branko, *Glagoljaška opatija sv. Lucije i Bašćanska ploča*, Zagreb: Turistička zajednica mjesta Baška, 1990.

FUČIĆ, Branko, *Porat – samostan sv. Marije Magdalene. Glagoljski lapidarij*, Zagreb: Provincijalat franjevaca trećoredaca (Novaja i Vet'haja, br. 3) i Samostan sv. Marije Magdalene – Porat, 1991.

FUČIĆ, Branko, *Vincent iz Kastva*, Zagreb – Pazin: Kršćanska sadašnjost (Monumenta artis Croatiae. Monografije) i Istarsko književno društvo „Juraj Dobrila“, 1992.

FUČIĆ, Branko, „Zdravo, čista dušo, Nedjeljko“, *Sveti Apolinar* X-13/33/ (1994), str. 12-13.

FUČIĆ, Branko, *Apsyrtides. Kulturno-povijesni putopis po otočju Cresa i Lošinja*, (II. izdanje), Mali Lošinj: Turistička zajednica Općine Mali Lošinj i Turistička zajednica Općine Cres, 1995.

FUČIĆ, Branko, *Gaštronomija grišnoga fra Karla z Dubašnice*, Njivice: Ivan Lesica, lipanj 1996. (Rijeka: Tipograf d.d. Grafička djelatnost, ^{2}1997.)

FUČIĆ, Branko, *Vid Omišljanin – Vito da Castelmuschio – Veit von Omišalj – Vitus of Omišalj*, Omišalj – Roč: Općina Omišalj, Odbor za obilježavanje šest stoljeća brevijara Vida Omišljanina, Grad Buzet, Katedra Čakavskog sabora Roč, 1996.

FUČIĆ, Branko, *Terra incognita*, Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 1997. (II. izdanje, 1998., III. izdanje, 2001.)

FUČIĆ, Branko, *Fraške*, Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 1999. (II. izdanje, 2000.)

FUČIĆ, Branko, *Croatian Glagolitic Epigraphy*, London: Stephen Osborne, 1999.

FUČIĆ, Branko, *Majstor Albert iz Konstanza u Brseču, Jesenoviku, Lovranu, Pazu i Plominu*, uredila i za tisak pripremila Maja FRANKOVIĆ, Zagreb – Brseč: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu i Udruga Jenio Sisolski, 2000.

FUČIĆ, Branko, *Iz istarske spomeničke baštine. Svezak I.*, prir. Josip BRATULIĆ, Zagreb: Matica hrvatska (Redovita izdanja za članstvo, knj. 12), 2006.

FUČIĆ, Branko, *Iz istarske spomeničke baštine. Svezak II.*, prir. Josip BRATULIĆ, Zagreb: Matica hrvatska (Redovita izdanja za članstvo, knj. 13), Zagreb 2007.

„Fučić, Branko, povjesničar umjetnosti (Dubašnica na Krku, 8. IX. 1920.)“, *Hrvatski biografski leksikon* 4 (E – Gm), gl. ur. Trpimir Macan, Zagreb: Leksikografski zavod ‘’Miroslav Krleža”, 1998., s. v. (Redakcijski članak).

„Fučić, Branko“, *Hrvatska književna enciklopedija* 1 (A – Gl), gl. ur. Velimir Visković, Zagreb: Leksikografski zavod ‘’Miroslav Krleža”, 2010., s. v.

GALOVIĆ, Tomislav, „Branko Fučić i Dubašnica“, *Riječki teološki časopis* XV-1/29/ (2007), str. 219-233.

GALOVIĆ, Tomislav, „Izbor iz bibliografije akademika Branka Fučića“, u: *Branko Fučić 1920. – 1999.*, Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti – Razred za likovne umjetnosti (Spomenica preminulim akademicima, sv. 147), 2009., str. 23-31 – tiskarskom omaškom ime priređivača bibliografije nije otisnuto!

GALOVIĆ, Tomislav, „Fučićevi rani tekstovi“, *Studia lexicographica* III/2009-1-2/4-5/ (2010[2011]), str. 77-97.

GALOVIĆ, Tomislav, „Od slike do pisma: bio-bibliografski prilog o Branku Fučiću (1920. – 1999.)“, *Zbornik Nikše Stančića*, ur. Iskra IVELJIĆ, Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Odsjek za povijest i Zavod za hrvatsku povijest – FF-press, 2011., str. 343-359.

GALOVIĆ, Tomislav, „Leksikon hrvatske heraldike – hrvatski heraldičari (7): Branko Fučić (1920. – 1999.) / Lexicon of Croatian Heraldry – Croatian Heraldists (7): Branko Fučić (1920–1999)“, *Grb i zastava* IX/17 (2015), str. 3-5.

GALOVIĆ, Tomislav, *O Dubašnici i njezinim ljudima. Prinosi za povijest dubašljanskoga kraja na otoku Krku*, knjiga II., Rijeka: Povijesno društvo otoka Krka (*Krčki zbornik*, sv. 73., *Posebno izdanje Povijesnog društva otoka Krka*, sv. 64), Općina Malinska-Dubašnica, Naklada Kvarner, 2019.

GALOVIĆ, Tomislav, „Branko Fučić (1920. – 1999.) / 100. obljetnica rođenja“, *Istarska Danica 2020*., Pazin, 2019., 99-105.

GLAVOČIĆ, Daina, „Manje poznati Branko Fučić – likovnjak: crtač, slikar, kipar (deset godina od smrti Branka Fučića 1999-2009)“, *Krčki kalendar 2009.* (2008), str. 57-60.

HRABRIĆ GAUDENCIO, Ivan, „Film o Branku Fučiću“, *Krčki val* V/42 (2016), str. 50-51.

Istarska Danica 1972, gl. i odg. ur. Antun HEK, Zagreb – Pazin: Kršćanska sadašnjost – Zagreb i Istarsko književno društvo sv. Ćirila i Metoda – Pazin, 1971.

IVANČEVIĆ, Radovan, „Majstorsko čitanje povijesti: u potrazi za identitetom“, *Cicero* II/6 (1999), str. 40-46.

JURČEVIĆ, Marijan, „Dr. Branko Fučić – prijatelj i kršćanin /8. IX. 1920. – 31. I. 1999./“, *Riječki teološki časopis* VII/2 (1999), str. 407-416.

JURČEVIĆ, Marijan, „Akademik Branko Fučić najznamenitiji Krčanin 20. stoljeća“, *Krčki kalendar 2001.* (2000), str. 78-84.

KLARIĆ, Alvijana, „Jezične značajke »Gaštronomije grišnoga fra Karla z Dubašnice« Branka Fučića“, *Čakavska rič* XLII/1-2 (2014), str. 163-192.

„Književna kuhinja Branka Fučića“ – razgovarao Mario Samsa, *Sušačka revija* IV/16 (1996), str. 8-17.

KURELAC, Miroslav, „In memoriam: Branko Fučić (1920. – 1999.)“, *Zbornik Odsjeka za povijesne znanosti Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU* 17 (1999), str. 284-286.

KUŠTOVIĆ, Tanja, „Veliki zbornik“, *Zadarska smotra* LXI/3-4 (2012), str. 279-282.

Leksikon ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva, (V. izdanje), ur. Anđelko BADURINA, Zagreb: Kršćanska sadašnjost, 2006.

Leksikon radija i televizije (drugo dopunjeno i izmijenjeno izdanje), glavni ur. Mirko GALIĆ, izvršni ur. Vladimir RONČEVIĆ i Nada BRNARDIĆ, Zagreb: Hrvatska radiotelevizija i Naklada Ljevak, 2016.

MAROEVIĆ, Tonko, „In memoriam – Branko Fučić (1920. – 1999.)“, *Radovi Instituta za povijest umjetnosti* 23 (1999), str. 217-219.

MATIJAŠIĆ, Robert, „Fučić, Branko, povjesničar umjetnosti (Dubašnica na Krku, 8. IX. 1920 – Rijeka, 31. I. 1999)“, *Istarska enciklopedija*, ur. Miroslav Bertoša i Robert Matijašić, Zagreb: Leksikografski zavod ‘’Miroslav Krleža” (Niz hrvatske regije i gradovi), 2005., s. v.

MEĐIMOREC, Milana, „*Gaštronomija grišnoga fra Karla z Dubašnice*“, u: „*Az grišni diak Branko pridivkom Fučić*” – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* –

Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., str. 139-150.

NAZOR, Anica, „Događaj jugoslavenskih razmjera. Branko Fučić, *Glagoljski natpisi*. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1982, Djela JAZU knj. 57.“, *Naša knjiga* 3 (1983), str. 32-34.

NAZOR, Anica, „Branko Fučić (8. rujna 1920. – 31. siječnja 1999.) – In memoriam“, *Slovo* 52-53/2002-2003 (2004), str. 127-136.

RADIĆ, Milan (ml.), *Pozdrav iz Malinske – Gruß aus Malinska – Un saluto da Malinska*, Malinska: Povijesno društvo otoka Krka (*Krčki zbornik*, sv. 30. Posebno izdanje, sv. 24.) i Glosa d.o.o. Rijeka, 1994. (drugo nepromijenjeno izdanje: Malinska 1995.)

ROZMAN, Ksenija, „In memoriam – Obituaries: Branko Fučić (1920 – 1999)“, *Zbornik za umetnostno zgodovino* /n. s./ 35 (1999), str. 306-311.

RUKAVINA, Luka, „Az grišni diak Branko pridivkom Fučić, Radovi međunarodnog znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920.-1999.), priredio: Tomislav Galović, Malinska-Rijeka-Zagreb, 2011., 841 str.“, *Pro tempore* 10-11 (2016), str. 337-341.

Slova na dar Branku Fučiću, ur. Josip BRATULIĆ, Rijeka: Ex libris (Biblioteka Terra incognita), 2009.

ŠAGI-BUNIĆ, Tomislav J., „Svjetao lika Branka Fučića“, *Kana – kršćanska obiteljska revija* XXX-2/319 (1999), str. 13.

ŠANJEK, Franjo, „Branko Fučić – počasni doktor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1983. – 1985.)“, u: *„Az grišni diak Branko pridivkom Fučić“* – Radovi međunarodnoga znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) / *“I, the Errant Pupil Branko, Surnamed Fučić”* – Conference Papers from the International Scholarly Seminar on the Life and Work of Academician Branko Fučić (1920-1999). Priredio / Edited by Tomislav GALOVIĆ, Malinska – Rijeka – Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Institut za povijest umjetnosti, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut, Sveučilišna knjižnica Rijeka, Općina Malinska-Dubašnica, 2011., str. 71-74.

VICELJA, Marina, „S Brankom Fučićem na “Kratki izlet”“, *Kvartal* IV/1 (2007), str. 42-45.

VLAŠIĆ-ANIĆ, Anica, „»Az grišni diak Branko pridivkom Fučić«. Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) (Malinska – Dubašnica, 30. siječnja – 1. veljače 2009.)“, *Slovo* 59 (2009), str. 445-453.

ZUBČIĆ, Sanja, „Djelo akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) o glagoljskoj baštini“, *Problemi sjevernog Jadrana* 12 (2013), str. 125-136.

ŽGALJIĆ, Josip, *Branko Fučić. Od Dubašnice do Dubašnice*, Rijeka: Glosa d.o.o. Rijeka i Istarsko književno društvo ‘’Juraj Dobrila” – Pazin, 2001.